

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gruodžio

12 d.

Seštadienis

Nr. 146 (4339)

■■■■■■■

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

TSRS
60-MEČIUI —60 spartuoliško
darbo savaičių!

5-oji savaitė:

Tarybiniam energetikams

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

AUGINKIME DAUGIAU BALTŲMINGŲ KULTŪRŲ

Rajono ūkiuose iki šiol nepatenkinamai sprendžiama pašarų baltymingumo problema vien dėl to, kad trūksta ankštinių kultūrų sėklos. Pastarosios trys vasaros nebuvo palankios ankštinių javų brendimui, bet ir esant tokioms sąlygoms, galima buvo jų sėklos daugiau prisauginti. Artimiausias žemdirbių uždavinys — pasiekti, kad ankštiniai pasėliai ūkiuose užimtų ne mažiau kaip 13—15 procentų viso javų ploto ir kad iš kiekvieno ankštinių hektaro būtų prikuliama po 25 ir daugiau centnerių grūdų.

Iki šiol palyginti mažai ankštinių — tik po 7—10 proc. viso javų ploto — buvo auginama „Aukštakalnių“, Cerniachovskio, Skiemonių, Surdegio ir kai kuriuose kituose kolūkiuose. Ankštinių mišinių plotai per praėjusius 5 metus kai kuriuose kolūkiuose sumažėjo net po 40—80 ha. Nors šiųmetinė vasara buvo palanki ankštinių subrendimui, tačiau ši kultūra prastai užterėjo „Ateities“, „Aušros“, Surdegio kolūkiuose, kur viduti-

niškai iš kiekvieno mišinių hektaro buvo prikulta tik po 7,7—8,2 cent grūdų.

Pablogėjo pastaruoju metu ankštinių-grūdinių kultūrų asortimentas. Be mūsųose auginamų tradicinių vikių ir žirnių mišinių, mes pasigendame pašarinių pupų, lubinų. Jei 1977 metais rajone pupas augino 9 ūkiai, tai šiais metais — tik trys ūkiai. Visiškai nepagrįstai vengiama augini šių kultūrų. Anksti pasėjus pupas, net ir esant nepalankiems orams, bet panaudojus defoliantus, pupų sėkla subręsta. Turėdami pakankamai pupų sėklos, mes galėtume žymiai pagerinti vienmečių mišinių skurdą, išlosyvimą, sudėtį, dėl to prisaugintume daugiau ir baltymingesnės žaliosios masės.

Lubinus šiemet augino tik vienas „Gimtosios žemės“ kolūkis, tuo tarpu kai 1976 metais šią kultūrą augino 11 rajono ūkių. Reikia neatidėliojant vėl užsiveisti sėklinius lubinų sklypus ypač tuose ūkiuose, kur nestokojama lengvų žemių.

Šiais metais rajono ūkiuose buvo kruopščiai dorojama

mas ankštinių sėklos derlius, pasirūpinta jos valymu ir sandėliavimu. Tačiau „Aušros“ ir Surdegio kolūkiuose ankštinių sėklos buvo prisiuginta nepakankamai, ją teks įsigyti iš kitų ūkių. Šios vertingos kultūros sėklos atsargas yra sukaupe „Svyturio“, „Gimtosios žemės“ kolūkiai.

Iš rudens nebuvo tinkamai prižiūrėta ankštinių sėkla Jakšišio tarybiniam ūkyje ir „Pirūnų“ komunistų kolūkyje. Todėl šių sėklų atitinkamai 20 ir 18 tonų daigumas sumažėjo.

Labai aktuali problema — didinti ankštinių žolių lyginamąjį svorį daugiamečių žolių, kultūrinių pievų ir ganyklų žolynuose, plėsti liucernos pasėlius. Ir šioje srityje susiduriant su tam tikrais sunkumais — kasmet jaučiamu sėklos trūkumu. Blogiausia, kad jau deficitinė tampa visų rūšių dobių sėkla, kurios mes galime ir privalome prisauginti patys.

Palikę bent dalį dobių sėklai iš pirmos žolės, mes visada prikultume nors minimalų sėklos kiekį. Tačiau kai kurie ūkių vadovai ir specialistai vengia taip pasitvarkyti „Atžalyno“ kolūkyje šiemet augo vešlūs dobilai. Sėklai buvo palikti jų masėms, tik iš antros žolės ir jie nepribrendo. Būtų didesnė

tikimybė pribrandinti sėklai antrąją žolę, jei per pirmąjį birželio dešimtadienį nušienautume šiam tikslui skirtus dobių plotus. Deja, šis darbas dažnokai suvėlinamas. Ryžtingiau reikėtų taikyti dobių pasėliuose desikantus, kaip tai šiemet buvo padaryta „Svyturio“, „Lenino keliu“ kolūkiuose.

Šiais metais rajono ūkiuose įrengta 236 ha grynų daugiamečių žolių sėklinių sklypų. Rūpestingai juos prižiūrėti, galima prisauginti sėklos ir ūkių poreikiams, ir parduoti valstybei.

Ūkiuose, turinčiuose lengvas žemes, tikslinga įsisielti esparceto — ilgai išsilaikanti ir duodanti gerą derlių ankštinei kultūrai. Jau keli metai „Ateities“ kolūkis turi šios sėklos, bet jos neįsėja, o kiti jos neperka.

Kaip ir už bet kurį atsakingą darbą, už javų ir žolių sėklininkystę turi atsakyti asmeniškai vienas kuris ūkio specialistas. Ūkių vadovai, inžinerinės tarnybos turi padėti šioms specialistams įgyvendinti kompleksą priemonių, siekiant ankštinių kultūrų sėklomis apsirūpinti tiek, kad pašaruose būtų pakankamai baltymų.

V. Narkevičienė
Rajono Žemės ūkio
valdybos agronomė

LIETUVOS TSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUME

Už ilgąmetį vaisingą darbą ir aktyvų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime šešiasdešimtųjų gimimo metinių proga personalinė pensininkė Zinalda BARKAUSKIENĖ apdovanota Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštu.

Kronikėlė

© Aktyviai lenktyniaudami dėl sėkmingo TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įgyvendinimo, siekdami deramai sutikti TSRS įkurimo 60-metį, pirmąjį metų kolektyvai raportuoja apie pirmųjų vienuoliktojo penkmečio metų užduočių bei socialistinių įsipareigojimų įvykdymą. „Sirvintos“ gyvulininkystės įmonės kolektyvas įvykdė ir viršijo produkcijos realizavimo planą. Nuo metų pradžios parduota valstybei daugiau kaip 26 tūkstančiai centnerių kiaulienos. Anulėnu paukštininkystės tarybiname ūkyje surinkta 4 milijonai 772 tūkstančiai kiaušinių — 272 tūkstančiai daugiau negu buvo numatyta plane. Apie linų pluošto

pardavimo metinio plano įvykdymą raportavo Kupiškio rajono žemdirbiai. Metinės žuvies sugavimo ir konservuotos produkcijos gamybos užduotis įvykdė „Baltijos“ žvejų kolūkio kolektyvas. Kauno rajono Vilkijos tarybinis ūkis viršijo planą išaugino daugiau kaip du tūkstančius lapų ir audinių. © Lietuvos TSR žemės ūkio ministerijos kolegija ir Žemės ūkio darbuotojų profesinės respublikinio komiteto prezidiumas susumavo šių metų žemdirbystės kultūros apžiūros-konkurso rezultatus. Už kompleksiską rudeninį dirvų paruošimą ateinančių metų pavasario sėjai pirmoji vieta paskirta Kėdainių, antroji — Sakų, trečioji — Vilkaviškio rajonų ūkiams. 29 ūkiams suteikti aukštos žemdirbystės kultūros kolektyvų garbės vardai.

Autoriaus nuotraukoje: Anykščių MK transformatorinių pastatų montuotojai Petras Sedukis ir Petras Sukys.

Šį kartą Mechanizuotos kolonos veteranus Petrą Sedukį ir jo darbo draugą Petrą Sukį užtikome beairogiančius montuoti transformatorinę pastotę Ignalinoje. Beveik mėnuo, kai jiedu knebinėjasi tarp laidų ir įrengimų, montuojamų pastatytoje iš pažiūros nedideliam mūriniame pastate. Čia pat ir jų „namas ant ratų“, talpinantis dirbtuvę ir kuklų būstą, kuriame vyrai praleidžia savaites nuo pirmadienio iki penktadienio. Baigs darbus, ir vėl į kitą darbo vietą, gal būt, pamolėtiškius ar zarasiškius keliaus. Ketveri metai diena diena abu, o darbo stažą Mechanizuotoje kolonoje po trečią dešimtmetį skaičiuoja.

— Džiugu, kad vyrai sutaria, be žodžių vienas kitą supranta, dirba sparčiai, ko-kybiškai, — sako MK viršininkas Alvydas Bitinas. — Ir svarbiausia — drausmingi. Energetikoje menkiausias saugumo technikos ar darbo drausmės pažeidimas gali atsilipti skaudžia nelaime. — Per tiek metų vyrams taip ir nepasitaikė prisilyti nuogomis rankomis prie srove pulsuojančių laidų? — paklausiau.

Montuotojai susižvalgė: — Kaipgi. Nors senokai,

bet teko. Ukmergėje keltėme elektros liniją. Nukirpome laisvą gyvenamąjį namą. Sekančią dieną jungėme laisvą prie pastato įvado, o čia iš namo — elektros aravė. „Gudraus“ būta gyventojų: iš kitos gatvės kabeliu elektrą pasijungė, o apie galimas pasekmes nepagalvojo... Stai kaip būna.

Iš tikrųjų, darbas su elektros reikalauja nuolatinio stropumo ir atidos. Čia nepaskubėsi. Žinoma, vyrai, stengdamiesi kuo geriau įvykdyti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus, per mėnesį atlieka montavimo darbų už 3—8 tūkstančius rublių.

Petras Sedukis į anykštėnų elektromontuotojų kolektyvą atėjo dirbti prieš dvidešimt tris metus, kai buvo užbaigta Antalieptės hidroelektrinės statyba.

— Kai pradėjau dirbti elektros linijų tiesėjų brigadoje, — prisimena jis, — pagrindiniai mano darbo įrankiai buvo kastuvai ir laužtuvas. Žiemą įšalusio molynė per dieną duobę vienai atramai vos išdubėdavau.

Šiandien gi viena mechanizuota brigada pajėgi per dieną pastatyti septynias dešimtis atramų. Linijų tiesėjų darbas dešimteriopai palengvėjo ir paspartėjo. Tuo tarpu transformatorinių pastatų montuotojams tenka pasikliauti tik kruopščiu rankų darbu.

Kartais pagalvoji, ar kada nors nepristigs darbo elektros linijų, transformatorinių pastatų montuotojai? Juk elektrą jau pasiekė atokiausius užkampius. Tačiau per vienuoliktojo penkmečio mūsų respublikoje numatyta elektros energijos gamybą padidinti net du kartus. Tad darbo užteks ne tik jos gamintojams, bet ir elektros linijų montuotojams. Elektra ir ateityje ištikimai tarnaus žmogui, lengvins jo rankų darbą.

J. Jūnevičius

PIENINGUMO REZERVAI

Labai teisingas Naudies posakis, kad karvės pienas — edžiose. Melžiamas karvės, ypač šviežiapienės, reikia šerti kuo geriau. Bet kartu nevalia pamiršti, kad karvių pieningumas labai priklauso ir nuo jų veislinės atrankos, teisingos priežiūros bei melžimo.

Kokie dideli pieningumo rezervai slypi veislinėje galvijų atrankoje, įtikinamai rodo karvių rekordininkų rodikliai. Perna respublikoje turėjome keturias karves, kurios per 305 laktacijos dienas davė daugiau kaip po 10 tūkstančių kilogramų 3,66 procento riebumo pieno. Kiekvienoje bandoje reikia sudaryti pačių produktyviausių karvių grupę, skirti ją geriausiai melžėjai, komplektuoti ir papildyti šią grupę perspektyviausiomis pirmavėrimėmis.

O kiek žalos padaro nerūpestinga karvių priežiūra, akivaizdžiausiai matyti iš to, kad daugelyje ūkių 15–20 procentų visų karvių turi sugadintus tešmenis ketvirčius. Svarbiausioji to priežastis yra traumos. Jos dažnai pasitaiko dėl nepakankamo perdarinės plokščio. Ne tik veislinėms pataloms, bet ir karvėms karvėms, sveriančioms 500–600 kilogramų, perdarinės turėtos būti 1,4–1,5 metro pločio. Macionas žiemos metu turi būti

aktyvus, kad kiekviena karvė nueitų kasdien po 3–4 kilometrus. Tada jos esti sveikesnės, lengviau veršiuojasi, padidėja veršelių išeiga ir pieno primilžiai.

Apsiveršiusių karvių pieningumui išryškinti svarbu, kad jos būtų normalaus imitimo. Laktuojanti karvė turi būti vidutiniškai imitusi, o per užtrukio laikotarpį (50–60 dienų) — papildomai priaugti 30–40 kilogramų.

Labai svarbus prityrusių melžėjų įnašas prailginti karvių, ypač produktyviausių, naudojimo amžių. Matyt atėjo laikas melžėjoms ir šerikams mokėti atlyginimo priedą už produktyvių karvių ilgaamžiškumą.

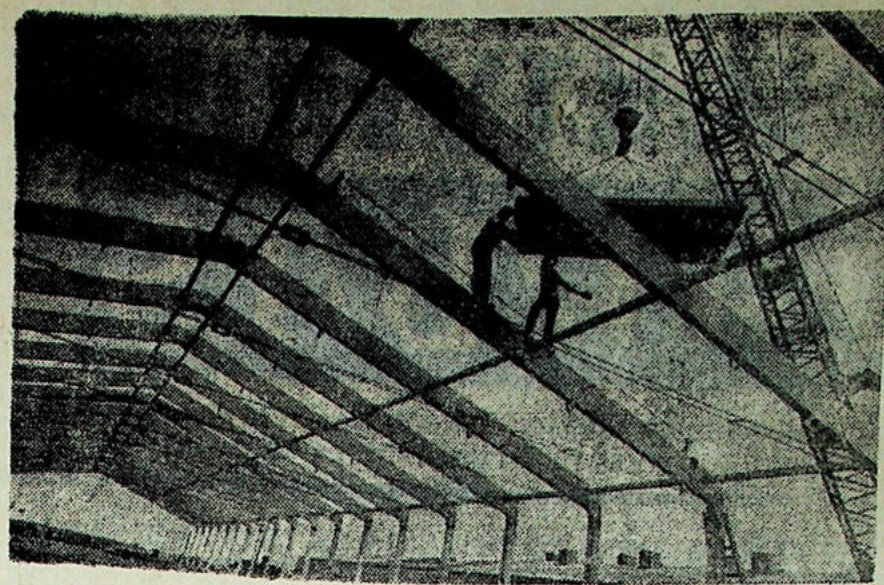
Bene sudėtingiausia papildyti bandą produktyviomis

pirmavėrimėmis. Tam reikia skirti ypatingą dėmesį, nes pirmavėrių produktyvumas mūsų fermose pastaraisiais metais labai sumažėjo. Apsiveršiusių telyčių, reikia intensyviai ryškinti jų produktyvumą, taikant avansinį šerimą.

Užtikrinę, kad karvės būtų normalaus imitimo, išsaugoję sveikus jų tešmenis, visiškai išmelždami karves, likvidavę mastitus, neturėdami savaime užtrunkančių karvių, su pernykščiais pašarais respublikoje būtume papildomai primelžę 170 tūkstančių tonų pieno, arba po 250–300 kilogramų iš kiekvienos karvės.

Adolfas Stankūnavičius,

biologijos kandidatas (ELTA)

Įvairūs pastatai statomi iš klijuotų medinių konstrukcijų, kurtas gamina Jūrės kilmuojamą mechanizuotą koloną. Šios įmonės kolektyvas ne kartą yra iškovojęs TSRS kaimo statybos ministerijos pereinamąjį raudonąjį vėliavą, praėjusiam penkmetyje sumontavo apie 200 įvairių objektų. Medinės konstrukcijos lengvos, patvarios, leidžia pasireikšti architektų išmonei.

NUOTRAUKOJE: Jūrės KMK specialiai stato tarpuklinį Butrimonių paukščių Alytaus rajone.

A. SABALIAUSKO nuotr. (ELTA)

Elektros įrengimų rajoninę apžiūrą pravedus

Sios apžiūros rengiamos kas dveji metai. Per pastaruosius dešimt metų jų nugalėtojai keturis kartus buvo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis, o „Gintaro“, „Anykščių šilelio“ kolūkiai ir Sodninkų tarybinis ūkis — po du kartus. Šiais metais rajoninės apžiūros nugalėtoju kolūkių tarpe tapo „Gimtosios žemės“ kolūkis, valstybinių ūkių tarpe pirmąją vietą vėl iškovojo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis. Antrąją ir trečiąją vietas užėmė „Anykščių šilelio“ ir „Svyturio“ kolūkiai. Rajoninės apžiūros nugalėtojai dalyvavo lapkričio mėnesį vykusioje zoninėje apžiūroje. Čia „Gimtosios žemės“ kolūkis, nugalėjęs ekonomiškai

stiprius Kedainių, Jonavos, Ukmergės rajonų kolūkius, užėmė pirmąją vietą, o Anykščių rajonas iškovojo antrąją vietą, užleisdam pirmenybę tik Kedainių rajonui.

Neblogų rezultatų elektros įrengimų rajoninėje apžiūroje pasiekė „Lenino keliu“, „Punktuko“ ir Levaniškio kolūkiai. Sklandžiai energetinių tarnybų darbą organizuoja Skiemonių ir „Nevėžio“ kolūkių energetikai A. Musteikis ir A. Atkočiūnas. Siemet anksčiau, negu kitur, „Punktuko“ ir Levaniškio kolūkiuose pasitvarkyta, kad gyventojai tiesiogiai atsiskaitytų su valstybe už sunaudotą elektros energiją. Šiuo reikalu turėtų pasirūpinti ir kitų ūkių energetikai.

Apžiūros metu įsitikinta,

kad dar ne visur tinkamai eksploatuojami elektros įrengimai ir racionaliai panaudojama elektros energija. Svarbiausia šių trūkumų priežastis — elektros įrengimų montuojančių ir prižiūrinčių kvalifikuotų žmonių stoka. Rajono ūkiai elektromonteriais apsirūpinę tik 66 proc. „Lenino keliu“, Svėdasų kolūkiuose ir Svėdasų tarpuklinėje gyvulininkystės įmonėje šios specialybės žmonių yra pakankamai. Tačiau tik trečdalis reikalingų elektromonterų yra Naujasodžio tarybiniam ūkyje, labai jų trūksta Kurklių, „Ateities“ ir Surdegio kolūkiuose. Išėjus yra — reikia pasiųsti žmones į elektromonterų kursus.

Norint sustambintuose ūkiuose operatyviai pašalinti elektros įrenginių gedimus, neįmanoma išsiversti be transporto priemonių. Gerai

šiomis priemonėmis aprūpintos „Anykščių šilelio“, „Lenino keliu“ ir „Vienybės“ kolūkių energetinės tarnybos. Bet vis tik kai kurių kelių ūkių, kaip Andrioniškio, „Už taiką“ kolūkių, Jakšiškių bei Naujasodžio tarybinių ūkių elektros įrengimus prižiūrinčioms darbuotojoms transporto priemonių dar stokoja.

Dar ne visuose ūkiuose laiku atliekamas elektros įrengimų priežiūros ir einamasis remontas. Vienur tai nespėjama padaryti dėl kvalifikuotų žmonių stokos, kitur tiesiog dėl aplaidumo. Už blogą elektros įrengimų eksploatavimą ir energetinių resursų netaupymą Anykščių rajono Liaudies kontrolės komitete nemaža priekaištų susilaukė „Ateities“ ir „Aukštakalnio“ kolūkių atstovai. Elektromonteriams leng-

viau laiku suremontuoti įrengimus, jei ūkyje įrengtos šiam tikslui geros dirbtuvės. Energetinių tarnybų darbuotojų paslaugoms geros patalpos įrengtos „Gimtosios žemės“, „Anykščių šilelio“, „Svyturio“ kolūkiuose. Tačiau Andrioniškio, „Ateities“, M. Melnikaitės, Surdegio kolūkiuose tokių patalpų dar trūksta ir, matyt, apie tai vertėtų rimtai pagalvoti, siekiant sudaryti elektrikams kuo palankesnes darbo sąlygas.

Kiekviename ūkyje reikia įdiegti apžiūros prizininkų patyrimą tvarkingai prižiūrinti elektros ūkį. Tuo pasirūpinę, papildomai sutaupysime tūkstančius kilovatvalandžių elektros energijos ir daug lėšų, prailginsime elektros įrengimų darbo laiką.

L. Sabaliauskas
Žemės ūkio valdybos vyresn. inžinierius-elektrikas

Mokosi žemdirbiai

Pasakoja Viešintų vidurinės mokyklos mokytoja Stefa Maclukienė

Nemažai viešintiškių, „Gimtosios žemės“, Andrioniškio kolūkių kolūkiečių įsigijo vidurinį išsilavinimą, lankydami vakarinę vidurinę mokyklą arba mokydamiesi sesijiniu būdu. Štai praėjusiais mokslo metais įteikėme vidurinės mokyklos atestatus Viešintų ryšių skyriaus darbuotojoms Almai Strolenei, Irenai Stanienei, Birutei Simkūnienei, pieno surinkimo punkto darbuotojai E. Bagdžiūnienei. Jos stropiai lankė mokyklą, gerai mokėsi. Tarp praėjusių mokslo metų abiturientų buvo ir statybinkė Gr. Giedrimienė, stačiusi „Gimtosios žemės“ kolūkio kultūros namus, gražiai tvarkanti savo sodybą, ir kolūkio elektrikas Bronius Kiela, mėgstantis skaityti knygas, aktyvus dramos būrelis dalyvis. Jų vaikai arba jau baigė mūsų mokyklą, arba dar mokosi. Kaip ir tėvai, tokie pat pavyzdžiai, stropūs.

Ne taip seniai baigėsi ir šių mokslo metų pirmoji sesija. Mes, mokytojai, sesija likome patenkinti, sesijinės mokyklos moksleiviai rūpestingai lankė užsiėmimus, stropiai atlikinėjo jiems skirtas užduotis. Siemet vienuo-

liktoje klasėje mokosi 13 žmonių. Dauguma jų gamybininkai, turintys jau nemažą darbo stažą. Jau paskutinius metus siemet mokosi Vlada ir Stasys Zalai, penkių mažamečių vaikų tėvai. Vlada dirba kaulių šėrėja, o Stasys — traktorininkas. Mažajam jų vaikelui dar nė metų nėra, tačiau abu tėvai suranda laiko pasėdėti prie knygy, rodo gražų pavyzdį savo vaikams, kurie taip pat mokosi mūsų vidurinėje mokykloje.

Prieš keletą metų sesijiniu būdu baigė mūsų vidurinę mokyklą Danutė Selevičienė, o siemet vienuoliktoje klasėje mokosi jos vyras, visų giriamas kolūkio traktorininkas Jonas Selevičius. Tvarkingai, jauku jų bute, gražiai sutvarkyta aplinka.

Grožį, tvarką mėgsta ir vaistinės darbuotoja Aleksandra Pempienė, taip pat mūsų mokyklos lankytoja. Mūsų moksleiviai ir du jos vaikai, kai mokosi tėvai ir vaikai, jie turi daugiau bendrų rūpesčių ir džiaugsmų, bendri reikalai juos labiau suartina.

Suaugusius žmones, dar gamybininkus būna sunkiau prikalbinti lankyti mokyklą.

Jie labai užimti darbu, šeimos rūpesčiais. Be to, nebemokosi po daugelio metų vėl pradėti mokslų, bijo, kad bus viską pamiršę, drovosi patys ateiti į mokyklą. Tokius žmones visada reikia padirginti, paskatinti. Juk įsigyti vidurinį išsilavinimą kiekvienas svajoja. Seimų tėvai, geri gamybininkai, pradėję lankyti mokyklą, visada džiaugiasi. Jie viskam žingeidūs, viskuo domisi, stropiai mokosi, todėl ir rezultatai neblogi. Su tokiais mokiniais gera dirbti ir mokytojams. Baigę vidurinę mokyklą, jie su padėka prisimena ir džiaugiasi, kad mokytojai juos paskatino mokytis. Juk ne vienas gamybininkas, įsigijęs mūsų mokykloje vidurinį išsilavinimą, įstojo į žemės ūkio technikumą, baigė, įsigijo specialybę.

Man atrodo, pamokos, knygos savotiškai ir pragiedrina žemdirbių dienas. Mokykloje jie susitinka su kolektyvo nariais, turi galimybę pabendrauti vieni su kitais, pasidalinti mintimis, rūpesčiais. Todėl mums, mokytojams, rūpinantis gamybininkų mokymu, nereikėtų pamiršti ir vyresnio amžiaus žmonių, savo laiku neįsigijusių vidurinio išsilavinimo, paskatinti, padirginti juos vėl atsiverti vadovėlius.

...Rytiniame BAM-o ruože atidarytas tolimojo susisieki-mo kelevinis maršrutas. Dabar 500 kilometrų kelionė nuo Komsomolsko prie Amūro iki Urgalo neužtrunka ir paros.

...Kulindorovo stotvyje netoli Odesos priėmė grūdus elevatorius, kurio projektinė talpa daugiau kaip šimtas tūkstančių tonų. Jis aprūpinamas įrengimais autotraukiniams, automobiliams ir geležinkelio vagonams iškrauti. Technikos darba ir optimalių grūdų laikymą stebi elektronika. Dabar Odesos srityje veikia vienuolika elevatorių, kuriuose telpa visos prie Juodosios jūros išaugintų javų derlius.

...Kubanės ūkiai pradėjo slūsti šalies ūkiams kukurūzų sėklą. Iki pavasario sėjos Kubanė pristatys jiems daugiau kaip šimtą tūkstančių tonų pulklos kokybės sėklos.

...2,7 metro skersmens gelžbetoninių vamzdžių magistrale į Žemdirbystės oazės per sekunde galima perpumpuoti daugiau kaip dešimt kubinių metrų vandens. Juos gaminti pradėjo Kazachijos TSR Burundajaus gelžbetono konstrukcijų gamykla.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 pat. 1981, XII, 12

Dvidešimt septyneri metai Troškūnų vidurinėje mokykloje dirba direktoriaus pavaduotoju administracijos ir ūkio reikalams Antanas Bernadišius. Be aibės rūpesčių, kad mokyklos patalpos būtų jaukios, tinkamai paruoštos sutikti moksleivius, stiprėly jos materialinė bazė, ūkvedys dar dėsto agrotechniką. Jo sąžiningo ir kruopštaus triūso dėka dalis troškūnėlių moksleivių, baigę vidurinę, renka si gimtajam kaimui reikalingas profesijas.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: Antanas Bernadišius.

„Jaunojo gido“ konkursui pasibaigus

Mylėjo savo gimtąjį kraštą, lietuvių tarybinės literatūros klasikas A. Vienuolis-Zukauskas. Negalėjo gyventi be Anykščių, gimtojo Ažuonės kaimo. Kur begyvenęs, visados grįždavo į gimtinę. Mielai rodydavo Anykščių krašto jį mybės visiems, kurie atvykdavę į svečius ar su ekskursija.

Praminti takeliai ir prie Puntuko „brolio“ akmenų, Karalienės liūno, Karvelio kalnelio, Ilgio ežerėlio... Labai mielai bendravo rašytojas ir su moksleiviais, ne kartą būdamas jiems gidu.

Todėl, artėjant A. Vienuolio-Zukausko 100-osioms gimimo metinėms, buvo surengtas „Jaunojo gido“ konkursas tema „A. Vienuolio takais“. Konkurse dalyvavo Anykščių rajono vidurinės ir aštuonmetės mokyklos.

„Jaunojo gido“ konkursas vyko dviem turais. Visų rajono mokyklų V-XI klasių mokiniai turėjo praeiti duotu maršrutu.

Pirmame konkurse turėjo dalyvauti 260 rajono moksleivių. Mokyklose buvo prarastas V-VIII klasių ir IX-XI klasių mokinių konkursas, kuris turėjo išaiškinti geriausią jaunąjį gidą mokykloje.

I antrąjį konkursą turėjo Anykščiuose atvyko 28 rajono moksleiviai.

Lapkričio 17, 18, 19 d. d. Anykščių švietimo skyriaus salė susirinko pirmojo turo nugalėtojai beveik iš visų rajono mokyklų. Malonu buvo klausytis

Kunigiškių aštuonmetės mokyklos VIII klasės moksleivės Daivos Trečiokaitės, Kavarsko vidurinės mokyklos VIII klasės mokinės Audronės Dalinkevičiūtės ir IX klasės mokinės Jolitos Abramovaitės pasakojimų. Nuoseklus faktų išdėstymas, tinkamai parinktos citatos, taisyklingas kirčiavimas nulėmė pirmųjų vietų paskirstymą.

„Jaunojo gido“ konkursas baigėsi. Pirmąsias vietas atskirose grupėse laimėjo: Kunigiškių aštuonmetės mokyklos mokinė Daiva Trečiokaitė, Kavarsko vidurinės mokyklos mokinė Audronė Dalinkevičiūtė ir Jolita Abramovaitė, antrąsias — Anykščių III-osios vidurinės mokyklos mokinė Vaiva Daugvilaitė, Ažuonės aštuonmetės mokyklos mokinė Laima Šablevičiūtė, Žaliosios aštuonmetės mokyklos mokinė Asta Sukytė, Anykščių II-osios vidurinės mokyklos mokinė Elvyra Navickaitė, trečiąsias — Kurklių vidurinės mokyklos mokinė Jolita Kemeraitė, Skiemonių vidurinės mokyklos mokinys Algirdas Mackevičius ir Dabūžių aštuonmetės mokyklos mokinė Rūta Avižaitė.

Tikimės, kad jaunieji gidaiteijai taps gerais ekskursijų vadovais.

R. Keburytė
A. Baranauskas ir
A. Vienuolio-Zukausko
memorialinio muziejaus
ekskursijų vadovė

KULTūra IR MES

Taip būdavo dar ir taip seniai. Užėdavo žmogus, nori įsigyti būtiną vartojimo prekę, o pardavėja kartu su ta preke siūlo jam knygą. Pageidauja daikto, būk malonus, pirk kartu ir knygą. Pirkdavo žmogus taip jam įprastą knygą, nors ji būdavo jam nereikalinga. Kur kas mažiau tais laikais lankytojų pravedavo knygynų duris. Ten užsukęs rasdavo metų metus užsūgulusių knygų, kurias net tekdavo nupiginti.

Palyginus nedidelis laiko tarpas mus skiria nuo tų dienų, kai knyga turėjo dar nedaug gerbėjų. O dabar mes jau ieškome knygų, daugeliui ji tapo būtinybe. Ir netenka abejoti, kad pastaraisiais metais pati ryškiausia ir akivaizdžiausia permaina mūsų visuomenės kultūriname gyvenime, tai nepaprastai padidėjęs poreikis knygai.

Knygynuose dabar neužsiguli nei poezijos rinkinys, nei mokslo pobūdžio veikalas. O ką jau kalbėti apie klasikų kūrinius, pamėgtų autorių knygas. Jos stveriamos iš rankų. Greitai išuostėja knygynų lentynos, ne visi suspėja apsirūpinti reikiama knyga, nors knygų tiražai nemažėja, kasmet pas mus išleidžiama daug ir įvairios literatūros.

Kodėl taip padidėjo poreikis knygai? Ir kas tai — poreikis ar paklausa? Sunku iškart atsakyti į šiuos klausimus. Galimas dalykas, kad tarp tų, kurie siekia įsigyti knygas, pasitaiko tokių, kuriems atrodo, kad turėti daug knygų madinga, pasiduoda bendrai inercijai. Knyga jiems visų pirma — deficitinė prekė, kuria pas-

gija irgi jau apėjo išvartoti nemažą barą, populiarinant knygą, telkiant jos mylėtojus. Ir šios draugijos veikla kaskart įgauna platesnį užmojų, ieškoma vis naujesnių, efektingesnių šios veiklos formų. Ir šio džiugaus fakto akivaizdoje kompozitoriai, dailininkai, teatralai turėtų pavydėti knygų autoriams, rašytojams. Deja, menas,

gandai ir platinimui, sustiprinti darbą jaunųjų knygų bičiulių sekcijose. Didesnis knygų bičiulių indėlis galėtų būti renkant ir pristatant į knygynus jau naudotas knygas, kurios pradėtų savo kelionę pas skaitytojus iš naujo, yra kažkieno ieškomos.

Bendros ir ilgmetės knygų propaguotojų pastangos davė gerus rezultatus. Siandien kaip niekada gausus knygų draugų būrys, jau daugelis į knygą žiūri ne kaip į materialinę vertybę, bet kaip į dvasinį lobį. Siandien jau ne tik pedagogas, inžinierius, medikas, bet ir dažnas kolūkiškis, darbininkas su pagarba ima į rankas knygą. Atrodytų, kad išugdžius tą pagarbą knygai, belieka tik džiaugtis, knygų propaguotojams nebėra kas veikti, ir tektų padėti tašką. Priešingai, jų laukia aukštesnė veiklos pakopa, sudėtingesni uždaviniai. Reikia ugdyti skaitymo kultūrą, ieškoti naujų formų ir metodų, panaudojant knygą komunistiniame darbo žmonių auklėjime, kovojant su antisuomeniniais reiškiniiais, ugdati gėrio ir grožio supratimą.

Viena po kitos keliauja knygų pas žmones, rikiuojasi lentynose. Reikia, kad jos eity ir į žmonių vidų, teiktų peno protui ir širdžiai, padėtų išsiugdyti kiekvienai asmenybei pačius reikalingiausius bruožus: taurumą, meilę Tėvynei, žmogui, norą būti priešakinėje šviesios ateities kūrėjų gretose. Juk toks ir yra mūsų tarybinės knygų tikslas.

Vygi Račkaitis

Pagarba knygai

kui bus galima pasipuikuoti. Bet, reikia manyti, kad tokių knygų „mylėtojų“ mažuma. Dažnas nori įsigyti knygą kaip žinių šaltinį, kaip dvasinę vertybę, kuri gali praversti jam, jo vaikams. Taigi, kylant mūsų visuomenės kultūriniam lygiui, knyga pasiekė savo populiarumo apogėjų, be knygų jau daugelis žmonių neišsivaizduoja savo gyvenimo. Manysiu, kad tas poreikis knygai neatsirado savaime, jis buvo kantriai ir nuosekliai ugdomas. Juk knyga turi daug populiariųjų, propaguotojų. Kokia plati ir įvairiapusiška yra bibliotekinių veikla. Knygų parodos, aptarimai, literatūriniai vakarai, susitikimai su rašytojais, įspūdingos Knygos šventės... Prieš keletą metų įkurta Knygos bičiulių drau-

muzika neturi tokių entuziastingų tarpininkų, propaguotojų. Tad nieko nuostabaus, kad būna kartais puslūstės koncertų salės, mažokai lankytojų parodų salose.

Kalbant apie Savanoriškos knygų bičiulių draugijos mūsų rajono skyriaus veiklą, galima pasidžiaugti pagausėjusiomis šios draugijos narių gretomis, nemažu skaičiumi renginių, skirtų knygų propagandai. Praktika byloja, kad tie renginiai būna kryptingiesni, turiningesni, kai knygų bičiuliai juos organizuoja ne vien savo pačių jėgomis, bet glaudžiai palaiko ryšį su komjaunimo, profsąjungų ir kitomis visuomeninėmis organizacijomis, bendradarbiauja su kultūros darbuotojais.

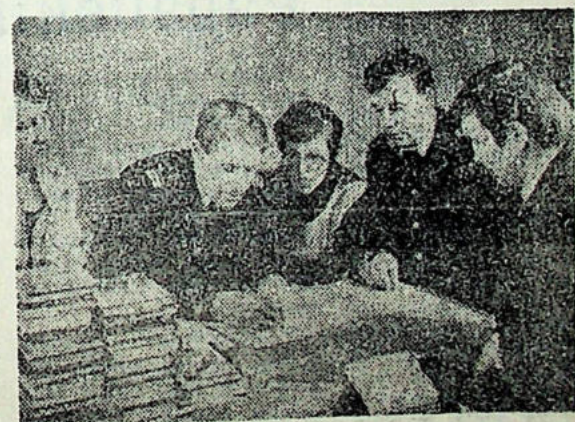
Didėjant poreikiui knygai, sudėtingesni tampa ir Savanoriškos knygų bičiulių draugijos pirminių organizacijų uždaviniai. Priešingai laikas aktyviau panaudoti knygą komunistiniame darbo žmonių auklėjime, reikia daugiau dėmesio skirti visuomeninės-politinės literatūros propa-

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO UKIUOSE 1981 M. GRUODZIO MĖN. I D.
(pagal ekonomines grupes)

Okio pavadinimas	Bendroji pienu g-ba %, lyginant su 1980 metų tuo pačiu laikotarpiu		Primeržiama pienu 100 ha ž. ū. n. cmt		Primeržiama pienu vidut. iš 1 karvės kg		Bendroji mėsos g-ba %, palyginant su 1980 m. tuo pačiu laikotarpiu		Pagaminta mėsos 100 ha ž. ū. n. cmt		Pardavimo valstybei ir metinio plano įvykdymas (kartu su sutartimis) proc.		Parduota valstybei produkcijos proc., lyginant su 1980 metų tuo pačiu laikotarpiu	
	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPĖ														
„Anykščių šilėlis“	101	550	3358	102	96	139,7	123	93	137	98				
„Gintaras“	96	471	2617	96	97	178,4	136	91	158	102				
K. Staro	95	439	2525	97	76	85,3	102	78	129	85				
„Lenino keliu“	99	601	3433	101	76	137,5	122	78	137	84				
„Surdegis“	95	364	2290	94	129	92,7	103	106	134	144				
„Svyturys“	97	698	3525	96	78	144,4	112	85	118	79				
Sodininkystės t. ūkis	102	569	3636	100	97	133,7	126	86	142	99				
Raguvelės t. ūkis	106	377	2407	105	99	106,5	141	99	177	118				
Stakšūniškio t. ūkis	102	255	2347	101	120	69,9	114	99	146	121				
II GRUPĖ														
Andrioniškis	101	341	2343	97	92	78,5	119	86	151	106				
„Ateitis“	93	341	2248	95	77	76,2	100,8	91	134	97				
„Atžalynas“	94	418	2262	93	119	119,2	127	88	151	118				
„Aukštakalnis“	94	407	2278	93	106	109,7	107	99	135	120				
„Aušra“	100	424	2556	98	99	114,4	119	95	148	110				
Černiachovskio	98	430	2304	97	91	107,0	110	96	137	107				
Kurkliai	98	442	2923	98	101	108,9	149	94	177	126				
Levaniškis	95	432	3104	94	97	109,7	137	92	155	111				
„Pirmyn į komunizmą“	98	535	2960	99	95	121,9	99	98	113	111				
„Už taiką“	109	427	2537	109	98	103,5	132	98	170	112				
„Vienybė“	106	389	2553	104	86	75,4	132	95	164	103				
Jakšišio t. ūkis	86	295	2298	86	89	95,0	120	87	138	97				
III GRUPĖ														
„Gimtoji žemė“	107	464	2885	104	98	117,9	133	95	154	103				
M. Melnikaitės	104	275	2332	102	84	82,2	127	98	165	114				
„Nevežis“	98	381	2473	89	80	80,1	133	90	165	101				
„Puntukas“	103	368	2339	101	84	119,2	128	97	171	106				
Skjemonyš	95	342	2157	98	113	82,5	122	111	165	135				
Svėdasai	96	523	2951	97	83	146,7	132	90	149	92				
Naujasodžio t. ūkis	87	182	2025	95	44	32,4	119	56	150	71				
Kolūkiuose:	98	431	2616	98	94	110,9	121	92	147	105				
Taryb. ūkiuose:	97	356	2634	98	86	93,8	126	82	145	94				
Elmininkų eksp. ūkis	98	585	2945	99	81	159,4	134	79	139	83				
RAJONE:	98	416	2619	98	92	107,5	122	91	146	103				

Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

Aktyviai šefuoja respublikos žvejybos ir prekybos laivyną LTRSA savanoriškos knygų bičiulių draugijos Klaipėdos skyrius.
NUOTRAUKA: lanklaivio „Debrencas“ kapitonas A. Bražiūnas priima naują knygų siuntą iš uostamiesčio knygų bičiulių.
B. ALEKNAVICIAUS nuotr. (ELTA)

Pionierių sueiga Griežionėlėse

Mūsų pionierių draugovė stengiasi, kad gautų teisę pasivadinti Antano Didžiulio vardu. Pravedėme sueigą Didžiulių muziejuje Griežionėlėse. Visi su entuziazmu ruošėmės šiai sueigai. Vyresniųjų klasių mokiniai papasakojo apie Didžiulį šeimą, rašytoją L. Didžiulienę, jos vaikus — pirmuosius revoliucionierius šiame krašte. Mes sužinojome, kad Didžiuliai ir jų vaikai buvo pirmieji knygnešiai Andrioniškio apylinkėje, paskui aktyvūs kovotojai už Tarybų valdžią. Apžiūrėjome ekspoziciją, slepiuvą, kurioje išradinai

buvo slepiamos lietuviškos knygos. Sueigos pabaigoje ketvirtos klasės mokiniai buvo priimti į pionierius. Iškilmingai skambėjo pionieriškas pasižadėjimas muziejaus apylinkėje.

Andrioniškio pionierių draugovė nutarė rinkti medžiagą apie Antaną Didžiulį ir pelnytį teisę pasivadinti jo vardu.

R. Adomonytė,
R. Rutavičiūtė
Andrioniškio aštuonmetės mokyklos moksleivės

Supažindiname su naujais įstatymais

IR ORĄ REIKIA SAUGOTI

Technikos amžiuje nuolat didėja žmogaus poveikis atmosferai. Tai verčia prisiminti, kad atmosferos oras yra vienas pagrindinių ir gyvybiškai svarbių gamtinės aplinkos elementų, kurį reikia atidžiai saugoti.

Gamta gana greit baudžia už vandens telkinių teršimą — „miršta“ ežerai, teka begyvos upės, neseniai maitinusios žmogų, teikusias jam malonų poilsį. Užteršto oro padariniai gal išryškės tik po daugelio metų ir kai kurie bus neapataisomi (ligintos ligos, išsigimimai ir pan.).

Gyvajai gamtai žalingas ne tik pats užterštas oras. Per orą daug teršalių patenka į vandens telkinius ir dirvožemį. Ir dar: oro, kaip vandens, prieš vartojimą neįvalysi. Juk nevaikščiosi visą laiką su dujokauke.

Atmosferos teršimas daro ir tiesioginę žalą ekonomikai: „vėjais paleidžiamas“ brangios medžiagos. Apskaičiuota, kad surinkus su dūmais šiluminių elektrinių išmetamą sierą, jos užtekėtų šalies poreikiams patenkinti. Tokia yra mokslininkų ir konstruktorių skola valstybei vien šioje srityje.

Didžiausi atmosferos oro teršėjai yra autotransportas, energetikos ūkis, kai kurios pramonės šakos (ypač chemijos, naftos nerdirbimo, statybinių medžiagų pramonės įmonės). Kai kas jau padarėta ir nemazai daroma, kad sumažėtų jų žalingas poveikis. Respublikoje sugaunama ir nukenksmina daugiau kaip pusė gamybos procese išsiskiriančių priemaišų. Tačiau ir ta dalis, kuri dabar patenka į atmosferą, toli gražu nėra leistina.

Svarbiausia problema — užkirsti nuodingosioms medžiagoms kelią. Daugiau kaip pusę jų paleidžia autotransportas. Vairikuose sugedusi benzino tona „pado-vanoja“ atmosferai apie 600 kg anglies monoksido (visiems gerai žinomo smulkių). 50 kg azoto junginių ir kitokių kenksmingų priemaišų. Nelvarkingas variklis jų išmeta dar daugiau. Be reikalo nuodija atmosfera vairuotojai, kai jie neįjungę variklio, mašinai susto-čius ilgėsiams laikui, arba kai važiuodami į kalną laiku neįjungia žemės pavaros.

Dešimtojo šaukimo Lietu-vos TSR Aukščiausiosios Ta-rybos trečioji sesija priėmė Atmosferos oro apsaugos įstatymą, kuriame numaty-tos priemonės, kad būtų ap-saugotas jo grynumas, už-

kertamas kelias daryti jam bet koki kenksmingą poveikį. Pradėtas didelis įstatymo numatytas darbas — sutin-kamai su žmonių sveikatos ir gamtinės aplinkos apsau-gos interesais nustatomi ter-šiančių atmosfera medžiagų didžiausių leistinų koncentra-cijų ir didžiausio leistino teršalų išmetimo į atmo-sferą normatyvai. Jie bus pri-valomi kiekvienam potencia-liam teršimo šaltiniui. Iški-lus grėsmei viršyti nustaty-ta riba, gali būti nutraukia atskirų pramonės įrengimų, cechų, įmonių veikla. Kad teršimo kaltininkai negalėtų teisintis nežinojimu, įstaty-mas numato žinybinę kontro-rolę. Atitinkamose įmonėse turi būti paskirti už atmo-sferos apsaugą atsakingi dar-buotojai, organizuota labora-torinė teršalų kontrolė.

Įstatymas įgalioja specia-lius organus užtikrinti atmo-sferos oro apsaugos valsty-binį valdymą. Respublikoje šį darbą atlieka Lietuvos respublikinė hidrometeorolo-gijos ir gamtinės aplinkos kontrolės valdyba bei viet-iiniai valdžios organai.

Atmosferos oro apsaugos priemonės numatomos val-sybiniuose ekonominiuose ir so-cialinio vystymo planuose.

Įstatymas įpareigoja vietinių Liaudies deputatų tarybų vykdomuosius komitetus rengti ir nustatyti tvarka tvirtinti suvestinius atmo-sferos apsaugos savo teritori-joje planus.

Kolūkiai, tarybiniai ūkiai, organizacijos ir gyventojai įpareigoti griežtai laikytis augalų apsaugos priemonių (pavyzdžiui, herbicidų), mi-neralinių trąšų ir kitų pre-paratų transportavimo, laiky-mo ir naudojimo taisyklių. Draudžiama deginti šiukšlės ir kitokias atliekas įmonių, įstaigų, organizacijų ir gy-venamųjų vietovių teritori-jose.

Atmosferos oro apsaugos įstatymų pažeidėjai bus bau-džiami. Kad tų pažeidimų būtų kuo mažiau, prieš juos turi kovoti ne tik valstybi-niai organai, bet ir visuome-ninės organizacijos, kiekvie-nas pilietis. Reikia visoke-riopai ugdyti visuotinę gam-tosaugos kultūrą, pasiekti to-ki jos lygį, kad pražanga gamtai būtų traktuojama kaip nežmoniškumo apraiška.

M. Mikalajūnas
Lietuvos respublikinės
hidrometeorologijos ir
gamtinės aplinkos kontrolės
valdybos viršininkas
(ELTA)

Pagailėkime eglučių

Neįsivaizduojame Naujųjų metų be naujametinės, žais-luokais padabintos eglutės. Gruodžio pabaigoje tūkstan-čiai tų gražių, žaliaskarių medelių iškertama, o paskui išmetama šinkšlynan. Taip be naudos žūsta ne vienerius metus augęs medelis, skur-dinamas mūsų krašto žalia-sis rūbas.

Tradicija lieka tradicija. Kaipgi be tos gaivios, iš-puostos žalumos sutikti Nau-juosius metus? Tie, kurie supranta, kaip svarbu tausoti gamtos turtus, jo grožį, suranda išeitį. Nebūtina juk kirsti medelį. Galima pasi-tenkinti ir gražia eglės ša-ka. O štai Svėdasų viduri-nės mokyklos moksleiviai jau kelinti metai naujameti-nei šventei papuošia savo pačių rankomis pagaminta eglaitę. Tai nėra sudėtinga. Padaromas atitinkamo ilgio stovas, rudai nudažytame stovo strypė išgręžiamos ke-lios eilės skylių. Jas ge-riau gręžti ne vienoje plokš-

tumeje ir atsižvelgiant į eg-lės šakų išsidėstymą. Į tas skylutes prikalšoma eglės šakų, viršūnė užbaigiama žaisliuku arba šakele. Įstaty-la išgręžton skylutė. Prie tokios pusiau natūralios, sa-vo rankomis pagamintos ir mišku kvepiančios eglutės jaunieji svėdasiečiai jau ne kartą sutiko Senj Salty, linksmi soko naujametini-me karnavale. Ir daugeli džiugino tai, kad tikra eg-laitė liko nenukirsta, auga, žaliuoja miške. O jeigu ir kiti Naujųjų metų išvakarė-se neskubėtų užsimoti kir-viu, kiek liktų bujotų tų ža-liaskarių mūsų miškuose.

Svėdasų vidurinės mokyk-los moksleiviai, šios gražios iniciatyvos pradininkai mūsų rajone, nutarė kreiptis į ki-tas mokyklas bei ikimokykli-nes įstaigas, siūlydami nau-jametinei eglutei pakeisti dirbtinę. Savo patirtimi, gami-nant dirbtinę eglaitę, jaunie-ji svėdasiečiai dalijosi ir te-lėvizijos laidoje. Rajone

komjaunimo, komiteto biuro posėdyje buvo pritarta Svė-dasų vidurinės mokyklos pir-minės komjaunimo organiza-cijos, iniciatyvai natūralią naujametinę eglutę mokyklo-se ir ikimokyklinėse įstaigo-se pakeisti dirbtine, patvir-tintas svėdasiečių kreipima-sis į kitus rajono mokslei-vius. LLKS rajono komite-to biuras įpareigojo rajono bendrojo lavinimo mokyklų, Troškūnų KPTM Nr. 2 moks-leivių pirminės komjaunimo organizacijos, padedanč dar-bų mokytojams, šefams ga-mybininkams, pasidaryti dirbtines eglutes savo mokyklo-je ir jomis aprūpinti zonoje esančias ikimokyklines įstai-gas.

Reikėtų, kad ši gera ini-ciatyva sulauktų pritarimo. Kad vis mažiau atsirastų mūsų tokių, kurie nesusi-mąstyty dėl veltui nukirsto medelio.

Pagailėkime eglučių.

A. Rūtenis

MEDŽIOKLIŲ SEZONUI ĮPUSĖJUS

1981—82 metų medžioklės sezonas jau įpusėjo. Briedžių ir stirnų medžioklių planai įvykdyti. Briedžių sumedžio-jome 139, stirnų — 203. Su-gauti 24 bebrai. Beveik vi-sus bebrus sugavo medžio-tojai R. Sedukis ir B. Ke-palas. Jie gaudė su šunimis ir tinklais, kitų gaudymo priemonių nenaudojo. Labai gerai briedžių ir stirnų me-džioklės užduotis vykdė Ka-varsko medžiotojų būrelis (vadovas A. Žibutis) ir Ru-bikių (vadovas N. Saulis). Briedžių medžioklės planų neįvykdė Traupio ir Andrio-

niškio medžiotojų būreliai. Dabartiniu laikotarpiu me-džiotojai turi suintensyvinti šernų medžioklės. Kol kas esame sumedžioję 200 šer-nų, reikia sumedžioti 400 šernų. Eksportines užduotis turime įvykdyti iki šių me-tų gruodžio 31 d. Gerai šer-nų medžioklės organizuoja Traupio, Kavarsko ir Aukš-takalnio medžiotojų būre-liai. Tačiau to negalima pa-sakyti apie Elmos ir Skie-monių medžiotojų būrelius.

Medžiotojai ypač turėtų atkreipti dėmesį į šernienos tyrimą, kadangi respubliko-

je nemažai rasta šernų, ap-sikrėtusių trichinelioze.

Tuo pačiu reikia neuž-miršti ir plėšrūnų, ypač vil-ky, naikinimo. Rajone jau nušauti 9 vilkai. Apie 12 vil-ky dar šeiminkauja me-džioklės plotuose.

Ypatinga dėmesį medžio-tojai turi skirti žvėrių šeri-mui. Labai gerai tvarko sa-vo medžioklės plotus Ka-varsko medžiotojų būrelis, kuriam vadovauja A. Žibu-tis. Šio būrelio medžioto-jai įrengė dengtas šėryklas šernams, sutvarkė edžias ir pasiūres, padarė dvį pasto-ges su laužavietėmis me-džiotojams papietauti, išaiš-kino ir nuginklavo brakonie-rius, turi daug gerų me-džioklinių šunų. Reikėtų, kad taip vartytų savo medžiok-lės plotus ir kiti medžiotojų būreliai. Racionaliai tvarkant medžioklės ūkį, turi gausėti kanopinių žvėrių, didėti plo-tų produktyvumas.

Noriu priminti, kad šį metų gruodžio 22 d. 14 val. medžioklės ūkio patalpose įvyks rajoninė konferencija, kurioje bus aptarti ir išna-grinėti visi dominantieji me-džioklės ir žūklės klausimai, sprendžiamos iškilusios pro-blemos.

R. Kirslys

Anykščių medžioklės ir žūklės ūkio direktorius

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingas suvirintojas elekt-rą ir dujomis. Dėl darbo są-lygų kreiptis į kadru skyrį, Administracija

Anykščių statybinių me-džiagų kombinatui reikalingi: Vikočių cechui — cecho mechanikas, buldozerio ma-šinistas, o taip pat įvairių profesijų darbininkai plytų gamybai.

Kvarco cechui — šilumi-ninkas, santechnikas. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadru skyrį arba skam-binti telefonu 5-19-72.

Administracija

STASIUI SADAUNIKUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pa-lengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.
Kaimynai

Mirus ANATANUI SA-DAUNIKUI, reiškiamė nuosirdžia užuojautą ve-lionio šeimai ir artimie-siems.
Levaniškio kolūkio valdyba

Mirus ANATANUI SA-DAUNIKUI, reiškiamė nuosirdžia užuojautą ve-lionio artimiesiems.
Levaniškio kolūkio profsąjunginė organi-zacija

ANTANUI MINKAI
Mirus mylimai motinai, reiškiamė nuosirdžia užuojautą.
Autokelių valdybos profsąjunginė organi-zacija ir administra-cija

LKP Anykščių rajono komitetas reiškia gilia užuojautą komiteto propa-gandos ir agitacijos sky-riaus vedėjui ALFONSUI SADAUNIKUI dėl tėvo mirties.

Anykščių rajono Liau-dies deputatų tarybos vykdomasis komitetas nuosirdžiai užjaučia AL-FONSA SADAUNIKĄ, mirus tėvui.

Anykščių autokelių val-dybos Troškūnų kelių taisyimo punkto darbuoto-jai nuosirdžiai užjaučia bendradarbį ANATANĄ MINKĄ dėl jo motinos mirties.

Nuosirdžiai užjaučiame STEPO AUKŠTUOLĮ ir vaikus, mylimai žmo-nai ir mamytėi mirus.
K. ir O. Kaneikos, P. ir B. Šapellai, A. ir Z. Tilindžiai, D. ir R. Kizai

STASIUI ir ALFONSUI SADAUNIKAMS
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pa-lengvinti Jūsų skausmą, netekus mylimo tėvelio.
Levaniškio kolūkio buhalterijos darbuo-tojai

STASIUI ir ALFONSUI SADAUNIKAMS
Giliaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam tėve-liui, reiškiamė nuosirdžia užuojautą.
Levaniškio kolūkie pirminė partinė orga-nizacija